

P6_TA(2008)0198

Baltoji knyga dėl sporto

2008 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Baltosios knygos dėl sporto (2007/2261(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ES sutarties 6 straipsnį ir į ES sutarties su pakeitimais, padarytais Lisabonos sutartimi, 149 straipsnį dėl ES įnašo į Europos sporto klausimus skatinimo ir į ypatingą sporto pobūdį, savanoriška veikla grindžiamas jo struktūras, jo socialinę ir lavinamąją funkciją,
- atsižvelgdamas į Baltąją knygą dėl sporto (COM(2007)0391),
- atsižvelgdamas į 1999 m. gruodžio mėn. Helsinkio pranešimą ir 2000 m. gruodžio mėn. Nicos deklaraciją dėl tam tikrų sporto ir jo socialinės funkcijos ypatumų Europoje,
- atsižvelgdamas į ES pirmininkavusios Jungtinės Karalystės iniciatyvą dėl Europos futbolo, kuria remiantis buvo parengta „2006 m. nepriklausoma Europos sporto apžvalga“,
- atsižvelgdamas į precedentų teisę, sukurtą Europos Bendrijų Teisingumo Teismo ir Pirmosios instancijos teismo sprendimais bei Komisijos sprendimais bylose, susijusiose su sportu,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės¹, pagal kurią draudžiama visų rūšių diskriminacija užimtumo, socialinio draudimo, sveikatos priežiūros ir prekių bei paslaugų gavimo srityse,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus²,
- atsižvelgdamas į savo 1997 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos vaidmens sporto srityje³ ir į 2003 m. birželio 5 d. rezoliuciją dėl moterų ir sporto⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl profesionalaus futbolo ateities Europoje⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 13 d. rezoliuciją dėl sporto vaidmens švietime⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl kovos su dopingu sporte⁷,

¹ OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

² OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

³ OL C 200, 1997 6 30, p. 252.

⁴ OL C 68 E, 2004 3 18, p. 605.

⁵ OL C 27 E, 2008 1 31, p. 232.

⁶ Priimti tekstai, P6_TA(2007)0503.

⁷ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 590.

- atsižvelgdamas į savo 2006 m. kovo 14 d. pareiškimą dėl kovos su rasizmu futbolo aikštėje¹,
 - atsižvelgdamas į 2003 m. Pasaulinį antidopingo kodeksą ir būtiną jo persvarstymą 2007 m.,
 - atsižvelgdamas į pirmosios Europos konferencijos dėl sporto valdymo „Žaidimo taisyklės“, kuri vyko 2001 m. vasario 26 – 27 d. Briuselyje ataskaitą ir išvadas,
 - atsižvelgdamas į 2006 m. Komisijos ir FIFA pasirašytą susitarimo memorandumą, kuriuo siekiama, kad futbolas taptų varomąja vystymosi jėga Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno šalyse,
 - atsižvelgdamas į Europos švietimo per sportą metais (2004 m.) įgytą patirtį, taip pat į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos rekomendaciją 2006/962/EB dėl bendrųjų visą gyvenimą trunkančio mokymosi gebėjimų,²
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą ir į Ekonomikos ir pinigų politikos, Užimtumo ir socialinių reikalų, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos, Regioninės plėtros, Teisės reikalų, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetų nuomones (A6-0149/2008),
- A. atsižvelgdamas į sporto vaidmenį skatinant integraciją ir į jo galimą indėlį į socialinę ir vidinę regionų sanglaudą,
 - B. kadangi Europos sportas yra neatskiriama Europos tapatybės, kultūros ir pilietiškumo dalis, kadangi Europos sportas grindžiamas daugelyje klubų ir federacijų dirbančių milijonų sportininkų, savanorių ir rėmėjų įsipareigojimu ir entuziazmu – tai platus judėjimas, davęs daug puikių sportininkų bei sporto komandų ir pasiekęs, kad sportas taptų labai vertinamu elementu mūsų visuomenėje, kurioje sporto renginiai ypač populiarūs,
 - C. kadangi Europos visuomenėje sportui tenka labai svarbus vaidmuo, dalis varžybų sporto susiduria su naujomis grėsmėmis ir naujais iššūkiais, kaip antai komerciniu spaudimu, žaidėjų ir jaunų sportininkų išnaudojimu, dopingu, rasizmu, prievarta, korupcija ir pinigų plovimu,
 - D. kadangi sportas visuomenėje atlieka ypatingą vaidmenį kaip socialinės įtraukties ir integracijos priemonė ir yra svarbi priemonė skatinant kultūrų dialogą bei puikiai prisideda prie svarbių socialinių, kultūrinių ir lavinamųjų vertybių, tokių kaip sąžiningumas, tolerancija ir tarpusavio pagarba, solidarumas, pagarba taisyklėms, komandinė dvasia ir savidisciplina, perdavimo; kadangi dėl savanoriško pobūdžio organizacijų veiklos sportas Europos visuomenėje atlieka ypač svarbų vaidmenį ir padeda gerinti sveikatą, diegti lavinimo, socialinės integracijos ir kultūros vertybes,
 - E. kadangi, remiantis Lisabonos sutarties 149 straipsniu, ES veiksmais turėtų būti siekiama sukurti europinį sporto aspektą – skatinti sąžiningas ir atviras sporto varžybas, už sportą atsakingų institucijų bendradarbiavimą ir fizinio bei moralinio sportininkų, ypač jauniausių

¹ OL C 291E, 2006 11 30, p. 143

² OL L 394, 2006 12 30, p. 10.

sportininkų ir moterų sportininkų, nepažeidžiamumo apsaugą, kadangi ES lygmens veiksmai turėtų papildyti kitų subjektų veiksmus, tačiau neturėtų būti keičiamas esamas kompetencijos sričių pasiskirstymas,

- F. kadangi siekiant ratifikuoti Lisabonos sutartį ir jos 149 straipsnį, sporto vaidmeniui Europoje būtina suteikti strateginę kryptį, aiškinant Bendrijos teisės aktų taikymą sporto atžvilgiu; kadangi sporto organizacijų požiūriu pavienis nagrinėjamas sprendžiant specifinius sporto klausimus yra netinkamas, nes tai tik sustiprintų teisinį neapibrėžtumą; kadangi ES lygmeniu būtina imtis tolimesnių su sportu susijusių veiksmų, tuo pačiu metu gerbiant sporto organizacijų autonomiją, specifiškumą ir savireguliaciją;
- G. kadangi Lisabonos sutarties 149 straipsnyje Bendrija raginama skatinti sąžiningas ir atviras sporto varžybas ir kadangi konkurencijos taisyklių taikymas sportui didina sporto klubų atotrūkį turtingiausiųjų arba populiariausiųjų naudai – tai daro žalą sąžiningam sporto varžybų organizavimui ir todėl prieštarauja minėtame 149 straipsnyje nustatytam tikslui,
- H. kadangi reikia atsižvelgti į sporto organizacijų ir jam atstovaujančių ir profesionalius čempionatus rengiančių įstaigų nepriklausomumą ir į tai, kad organizacinė atsakomybė daugiausia tenka sporto įstaigų valdymo organams ir tam tikru mastu – valstybėms narėms ir socialiniams partneriams,
- I. kadangi profesionalaus sporto svarba nuolat didėja ir jis padeda didinti sporto vaidmenį visuomenėje; kadangi konkurencijos teisė ir vidaus rinkos nuostatos taikomos profesionaliam tiek, kiek sportas tampa ekonomine veikla.
- J. kadangi sportas patenka į ES teisės taikymo apimtį, ypač kiek tai susiję su atstovaujamosios demokratijos ir dalyvaujamosios demokratijos principais Europos sporto institucijų sprendimus priimančiose organizacijose bei EB sutarties 13 straipsniu, kuriuo draudžiama diskriminacija lyties, rasinės ar etninės kilmės, religiniu arba įsitikinimų, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos pagrindu; kadangi atsižvelgiant į specifines sporto ypatybes bei pagrindinius ir ypatingus sporto savitumus, egzistuoja atskiri atvejai, dėl kurių sporto negalima lyginti su įprasta ekonomine veikla;
- K. kadangi savanoriška sporto sektoriaus veikla stiprina socialinę sanglaudą, įtrauktį, skatina vietos demokratiją, aktyvų pilietiškumą ir turi netiesioginę ekonominę vertę, nes be savanorių sportas taptų daug brangesnis ir nutruktų daug su sportu susijusios socialinės veiklos; kadangi reikia skatinti savanoriškas sporto struktūras ir savanoriškas sporto paslaugas – taikyti priemones, kuriomis būtų tinkamai apsaugotas ir pripažintas ekonominis ir socialinis savanorių vaidmuo,
- L. kadangi fizinės veiklos trūkumas skatina nutukimą ir chroniškų patologijų, kaip antai širdies ir kraujagyslių ligų ir diabeto atsiradimą, o jo padariniai apsunkina valstybių narių sveikatos biudžetą,
- M. kadangi sportui skirtų valandų skaičius pradinėse ir vidurinėse mokyklose praėjusį dešimtmetį sumažėjo ir kadangi valstybėse narėse labai skiriasi padėtis, susijusi su patalpomis ir inventoriumi; kadangi sportas jaunimui teikia patrauklias galimybes dalyvauti visuomenės gyvenime, prisiimti asmeninius įsipareigojimus ir gali padėti atitraukti juos nuo nusikalstamumo,
- N. kadangi dopingas pažeidžia atviros ir sąžiningos konkurencijos principą, o sportininkai tuo

pačiu metu patiria nepateisinamą spaudimą,

- O. kadangi 2003 m. Pasaulinis antidopingo kodeksas padėjo nustatyti standartą, galintį užtikrinti nacionalinių įstatymų suderinimą visame pasaulyje (išbraukta), tačiau Pasaulio antidopingo agentūros (angl. WADA) pastangos daugiausia orientuotos į aukščiausio lygio sportą,
- P. kadangi ES reikia taikyti geriau koordinuotą kovos su dopingu metodą, visų pirma suderinti poziciją su WADA, Unesco ir Europos Taryba, o Vyriausybės, nacionalinės antidopingo organizacijos ir laboratorijos turėtų keistis informacija ir gerąja patirtimi,
- Q. kadangi, nepaisant tam tikros lyčių lygybės srityje pasiektos pažangos Europos lygmeniu, sporte vis dar išlieka nelygybė tarp vyrų ir moterų, kadangi jauniems sportininkams – talentingiems vyrams ir moterims – skirtos mokymo programos turi būti atviros visiems ir nekurti tautybe ar lytimi pagrįstos Europos piliečių diskriminacijos,
- R. kadangi sportas turi būti prieinamas visiems piliečiams, todėl reikia išnagrinėti specifinius kai kurių visuomenės grupių, kaip antai neįgaliųjų, migrantų ir iš vargingiausių sluoksnių kilusių asmenų, poreikius; kadangi ypač neįgalieji sportininkai ir sportininkės, palyginti su sveikais kolegomis, neturi patirti diskriminacijos siekdami valstybėse narėse lygių sąlygų sportuoti,
- S. kadangi sportas skirtas visiems piliečiams, neatsižvelgiant į jų lytį, rasę, amžių, negalią, religiją, tautybę, lytinę orientaciją, socialinį sluoksnį ar finansinius išteklius; kadangi sportas gali būti viena socialinės įtraukties ir integracijos varomųjų jėgų ir kadangi Parlamentas ir Komisija daug kartų pasmerkė visų formų prievartą, rasizmą ir ksenofobiją,
- T. kadangi per sporto renginius vykdomo smurto problema lieka neišspręsta ir gali įgauti įvairių pavidalų; kadangi didžiausių sporto renginių metu suintensyvėja prostitucija, prekyba moterimis ir vaikais,
- U. kadangi iš Austrijos pirmininkavimo metu pateikto tyrimo matyti, kad sportas sukūrė pridėtinės vertės, kuri 2004 m. sudarė 407 mlrd. eurų, t. y. 3,7 proc. Europos Sąjungos BVP ir darbo vietų 15 mln. asmenų arba 5,4 proc. darbo jėgos; kadangi tuo sportas gali prisidėti prie Lisabonos augimo ir darbo vietų kūrimo tikslų įgyvendinimo ir yra vietos, regionų ir kaimo vystymosi priemonė, o modernizuojant infrastruktūrą ir skatinant naujų sporto ir laisvalaikio įrangos finansavimo partnerystę iškilimą, gali būti siejamas su turizmo plėtra,
- V. kadangi didėjantis skaitmeninis piratavimas (ypač tiesioginis sporto renginių transliavimas ir retransliavimas be leidimo) yra didelė grėsmė sporto sektoriui, tačiau apie šią problemą mažai žinoma,
- W. kadangi didžioji dauguma sporto renginių vyksta nesiekiant pelno ir norint užtikrinti, kad jie būtų prieinami visiems, daugelis jų priklauso nuo finansinės paramos; kadangi Bendrijos teisę atitinkanti finansinė parama svarbi mėgėjų sportui, visiems skirtam sportui; kadangi organizuotas sportas beveik visose ES valstybėse narėse grindžiamas specialiomis pelno nesiekiančiomis mėgėjų lygmens valdymo struktūromis, daug priklausančiomis nuo savanorių darbo, turinčiomis specifinę teisinę formą ar statusą, kuris yra būtina sąlyga siekiant tam tikrų finansinių ir mokestinių lengvatų,
- X. kadangi valstybės narės aiškiai neapibrėžė sporto sąvokos ir nenusprendė, ar jis yra

visuotinės svarbos paslauga, ar ne, o tai padėtų pateisinti kai kuriuos jo ekonominius pranašumus (pvz., mokesčių lengvatas),

- Y. kadangi mažėja gaunama parama ir valstybės skiriamos lėšos, o norėdamos išlikti, dauguma pelno nesiekiančių sporto organizacijų turi užsidirbti iš kokios nors komercinės veiklos, kuri joms leistų veiksmingai įgyvendinti savo socialinius tikslus ir todėl šioms organizacijoms turi būti taikoma ES teisė,
- Z. kadangi sporto organizacijos turi daug pajamų šaltinių, pavyzdžiui, savo narių įmokas ir įplaukas iš bilietų pardavimo, reklamos bei mecenatų paramos, žiniasklaidos teisių, pajamų perskirstymo sporto federacijose ir lygose, šalutinių produktų pardavimo, valstybės paramą ir kt., o daugelyje ES valstybių narių svarbiausias pajamas uždirba valstybei priklausančios arba jos licencijuotos loterijos ir lošimų organizatoriai,
- AA. kadangi žiniasklaidos teisės tapo vienu iš pagrindinių Europos profesionalaus sporto pajamų, inter alia, investuojamų ir į mėgėjų mokymą, infrastruktūrą, bendruomenės projektus, šaltinių, o sporto renginių transliacijos yra populiarus daugelio žiniasklaidos operatorių programų turinio šaltinis,
- AB. kadangi Europos Sąjungos sporto organizacijos mano, kad neprofesionaliam sportui būtina skirti lėšų iš valstybės rengiamų loterijų ir visuotinės svarbos interesais veikiančių licencijuotų lošimo įstaigų gaunamų pajamų; kadangi iki šiol nebuvo nei pasiūlyta, nei aptarta jokie kito tvaraus ir politiškai įmanomo sprendimo, kaip reikės kompensuoti iš esmės sumažėsiančias pajamas iš šių finansavimo šaltinių, jeigu pelno siekiančioms įmonėms bus leista veikti valstybėse narėse, kurios iki šiol taikė griežtą lošimų politiką,
- AC. kadangi sporto lažybos vystėsi nekontroliuojamos (ypač tarptautinės lažybos internetu), dėl vis daugiau varžybų baigties buvo susitarta, o ES valstybėse narėse pastaruoju metu kilo su lažybotomis susijusių skandalų, kas kelia pavojų sporto ir sportinių varžybų sąžiningumui,
- AD. kadangi daugumoje valstybių narių vykstantys ekonominiai ir socialiniai pokyčiai (auganti komercializacija, dėl viešųjų išlaidų kylantys sunkumai, didėjantis dalyvių skaičius ir nedidėjantis savanorių darbuotojų skaičius) kelia naujų Europos sporto organizavimo problemų,
- AE. kadangi svarbus vaidmuo, ne tik tapatybės atžvilgiu, tačiau ir siekiant užtikrinti solidarumą su mėgėjų sportu, tenka nacionalinėms rinktinėms, todėl joms turi būti teikiama parama,
- AF. kadangi dėl tikros Europos žaidėjų ir sportininkų ir sportininkų rinkos vystymosi ir kai kurių sporto šakų atstovų atlyginimų kilimo suaktyvėjo žaidėjų agentų veikla ir kadangi dėl šios priežasties valstybėse narėse reikia rengti specialius sporto vadybininkų ir žaidėjų agentų mokymus,
- AG. kadangi dėl stipraus sporto sektoriaus internacionalizavimo korupcija šioje srityje įgyjo tarpvalstybinį pobūdį, o susidurdamos su tarpvalstybinės visoje Europoje kylančios korupcijos problemomis valdymo įstaigos turi turėti galimybę kreiptis į Komisiją pagalbos, jeigu jos reikia, ir tada, kai reikia,
- AH. kadangi licencijavimo sistemomis siekiama užtikrinti, kad klubai laikytųsi tų pačių pagrindinių finansų valdymo ir skaidrumo taisyklių, jos turi būti suderinamos su konkurencijos bei vidaus rinkos taisyklėmis ir jomis negalima siekti daugiau nei reikalinga

teisėtam gero sporto organizavimo ir sporto sistemos veikimo tikslui įgyvendinti,

- AI. kadangi dėl paties organizuoto sporto pobūdžio Europos lygmens sporto struktūros dažniausiai ne tokios išsivysčiusios kaip nacionalinio arba tarptautinio lygmens, nes Europos lygmens sportas organizuojamas ne 27 Europos Sąjungos valstybių narių, o žemyno lygmeniu,
- AJ. kadangi anksčiau paminėtoje Baltojoje knygoje dažnai minimas sporto integravimas į Europos finansavimo programas ir kadangi Sąjunga savo veiksmuose turi atsižvelgti ir į sporto aspektus, ypač siekdama laikytis sporto organizacijų autonomijos, specifiškumo, savireguliacijos principų ir skatinti sportą Europos lygmeniu; kadangi siekiant suvokti ypatingą sporto pobūdį labai svarbios visų suinteresuotųjų subjektų struktūrinio dialogo išvados,
- AK. kadangi Komisija nusprendė, kad sveikatą gerinanti fizinė veikla turi būti jos veiksmų sporto srityje pagrindas; kadangi Europos Taryba demonstruoja naujovišką ir veiksmingą dialogą su Europos sporto judėjimu, savo posėdžiuose suartindama vyriausybinis ir nevyriausybinis sportu suinteresuotus subjektus,
- AL. kadangi Europos lygmens socialinis dialogas gali sumažinti darbdavių ir sportininkų bei sportininkų rūpesčius ir apimti jų santykius reglamentuojančių susitarimų ir šio sektoriaus darbo sąlygų peržiūrą,
- AM. kadangi sportas gali prisidėti prie įvairių ES išorės santykių aspektų, susijusių su išorės pagalbos programomis, stiprinti dialogą su šalimis partnerėmis – vykdyti ES viešąją diplomaciją,
- AN. kadangi organizuodami Europos sporto renginius jų rengėjai ir visos atsakingos įstaigos turi užsibrėžti aplinkosaugos tikslus, kad būtų užtikrintas ekologinis jų veiklos tvarumas,

Sporto organizavimas

1. teigiamai vertina Baltosios knygos dėl sporto paskelbimą ir tikisi, kad ji sporto pasauliui ir Komisijai bus pagrindas pradėti produktyvų nuolatinį dialogą; teigiamai vertina tai, kad Komisija, priimdama šią Baltąją knygą, sportą laiko labai svarbiu;
2. džiaugiasi dėl fakto, kad valstybės narės Lisabonos sutartyje oficialiai pripažino sporto vaidmenį siekiant formuoti nuoseklią šios srities ES politiką, atsižvelgiant į ypatingą sporto pobūdį, savanoriška veikla grindžiamas jo struktūras ir jo socialinę bei lavinamąją funkciją leidžiant Komisijai skatinti ir papildyti valstybių narių bei sporto organizacijų veiksmus (tačiau jų nereguliuoti); pažymi, kad Europoje esančios sportui skirtos institucijos grindžiamos nacionaliniu principu;
3. mano, kad papildoma kompetencija, susijusia su sportu ir nustatyta Lisabonos sutarties 149 straipsnyje, turėtų naudotis tik Komisija, atsižvelgdama į subsidiarumo principą, gerbdama sporto organizacijų ir atitinkamų valdymo organų savarankiškumą ir deramai atsižvelgdama į sporto specifiškumą;
4. prašo Europos Komisiją deramai atsižvelgti į sporto specifiškumą, netaikant pavienio nagrinėjimo principo ir suteikti daugiau teisinio apibrėžtumo – sukurti aiškias Europos teisės aktų taikymo Europos sportui gaires ir remti mokslinius tyrimus bei seminarus apie

konkretų Bendrijos teisės taikymą sporto srityje; ragina Komisiją užtikrinti ES taisyklių aiškumą, nuoseklumą ir viešumą, kad būtų pasiektas visuotinės svarbos sporto paslaugų tikslas ir pagerėtų Europos piliečių gyvenimo kokybė; be to, ragina Komisiją stebėti ir reguliariai persvarstyti EB sutartimi grindžiamą ES teisės taikymą, kad būtų atsižvelgta į naujas aktualijas ir būtų galima įvardyti ir išspręsti anksčiau atsiradusias ar dar tik dabar kylančias problemas;

5. palaiko Komisijos požiūrį, kad daugumą problemų galima išspręsti savireguliacijos būdu bei laikantis gero valdymo principų ir ES teisės aktų; mano, kad struktūrinė Komisijos ir sporto judėjimo partnerystė ir dialogas būtini siekiant užtikrinti gerą sporto valdymą ir išvengti teisinio neapibrėžtumo sporto organizacijų autonomiškumo ir savireguliacijos atžvilgiu; sutinka su Komisija dėl struktūrinio dialogo, sudaryto iš dviejų dalių: a) kasmetinio Europos sporto forumo, kuriame dalyvautų visi sporto srities veikėjai, ir b) teminių diskusijų su ribotu dalyvių skaičiumi;
6. teigiamai vertina šių subjektų dalyvavimą struktūriniame dialoge:
 - Europos sporto federacijų,
 - Europos tarpdisciplininių sporto organizacijų, pirmiausia Europos nacionalinių olimpinių komitetų, Europos parolimpinio komiteto (angl. EPC), Specialiųjų olimpinių žaidynių ir Europos nevyriausybinė sporto organizacijų,
 - nacionalinių sporto organizacijų ir nacionalinių olimpinių bei parolimpinių komitetų;
 - kitų Europos lygiu atstovaujamų sporto srities veikėjų, įskaitant socialinius partnerius,
 - kitų Europos ir tarptautinių organizacijų, visų pirma Europos Tarybos sporto organizacijų ir JT institucijų, pvz., Unesco ir PPO;
7. mano, kad sportinių taisyklių srityje sporto įstaiga turi visišką savo sporto veiklos valdymo laisvę, bet kai ši įstaiga taiko apribojimus, jie turi būti proporcingi, t. y. pagrįstai reikalingi vienam ar keliems sportiniams tikslams pasiekti, ir atitikti Bendrijos teisę;
8. pripažįsta pagrindinių profesionalaus komandinio sporto dalyvių, t. y. klubų, kaip pagrindinių vienetų, įdarbinančių žaidėjus ir palaikančių pagrindinį ryšį su gerbėjais, žaidėjų profesinių sąjungų, kaip darbuotojų atstovų, lygų, kaip profesionalių nacionalinio lygmens varžybų organizatorių ir darbdavių atstovų, kartu su klubais, ir valdančiųjų įstaigų, kaip sporto ir žaidimo taisyklių saugotojų, dirbančių kartu su visais šiais keturiais elementais, vaidmenį siekiant geros sveikatos, vientisumo ir solidarumo sporte;
9. rekomenduoja, kad tarptautinių ir nacionalinių federacijų sprendimų priėmimo organuose būtų tinkamai atstovaujama įvairių kategorijų asmenų, dalyvaujančių sporte (žaidėjų, trenerių ar specialistų, teisėjų ir t. t.), specialioms organizacijoms;
10. mano, kad dėl didelių kapitalo srautų, susidarančių dėl žaidėjų perleidimo, finansiniai sandoriai turėtų būti atvirai ir skaidriai atliekami tarp visų susijusių šalių, ir yra įsitikinęs, kad šią sistemą turėtų valdyti atitinkama valdymo įstaiga;
11. pabrėžia, koks sporte svarbus savanorių darbas – tai svarbiausias socialinę integraciją ir didesnę jaunimo sąmoningumą skatinantis veiksnys; ragina valstybes nares ir Komisiją

valstybių narių ir Europos lygmens politikoje labiau skatinti sporto srities ir sporto organizacijų savanorių iniciatyvas;

12. ragina valstybes nares ir sportą reguliuojančias institucijas aktyviai skatinti socialinį ir demokratinį sirgalių vaidmenį ir remti jų susivienijimų kūrimą bei vystymą ir skatinti jų dalyvavimą varžybų valdymo ir administravimo procese; mano, kad šiuo požiūriu iniciatyva „Supporters Direct“ yra geriausios veiklos pavyzdys ir ragina Komisiją, valstybes nares ir sportą reguliuojančias institucijas skatinti tolesnę jos sklaidą;
13. ragina Europos Komisiją skatinti aktyvesnį nevyriausybinių sporto organizacijų dalyvavimą valstybių narių ir Komisijos dialoge – rengti vyriausybinis posėdžius kartu su nevyriausybinėmis sporto organizacijomis, panašius į pvz., ministrų ar sporto departamentų direktorių posėdžius ar Komisijos darbo grupių posėdžius;
14. teigiamai vertina Prancūzijos ir Nyderlandų pasirašytą memorandumą dėl Baltosios knygos dėl sporto ir ragina Komisiją aiškiau išdėstyti tam tikrus sporto statuso ES teisėje aspektus, pvz., komandų sudarymą, žaidėjų agentų statusą, garso ir vaizdo transliavimo teises ir kt.;
15. ragina Komisiją vykdant naują struktūrinį dialogą atkreipti ypatingą dėmesį į Regionų komitetą ir atsižvelgti į jo regioninio ir vietos lygmens įnašą į Baltojoje knygoje dėl sporto išdėstytų priemonių priežiūrą ir įgyvendinimą;
16. prašo Tarptautinės, Europos ir nacionalinių sporto federacijų sutikti savo nuostatuose numatyti teisę kreiptis į teismus, tačiau pripažįsta, kad savireguliacijos principas palaiko ir pateisina Europos sporto modelio struktūras bei pagrindinius sporto varžybų organizavimo principus;
17. ragina Komisiją skatinti įgyvendinti ir stiprinti savireguliacijos pagrindu sudarytas valstybių narių ir Europos lygmens licencijavimo sistemas siekiant gerinti valdymą ir sukurti vienodas sąlygas finansiniam skaidrumui ir stabilumui užtikrinti; rekomenduoja Komisijai imtis priemonių finansiniam Europos sporto skaidrumui ir sąnaudų kontrolei pasiekti – užtikrinti ne tik stabilumą, bet ir vienodas sąlygas Europos sporto sektoriuje besivaržantiems konkurentams; pripažįsta valstybių narių ir Europos lygmens varžybų organizatorių naudą iš profesionalių klubų licencijavimo siekiant užtikrinti, kad šie klubai turėtų reikiamą struktūrą ir atitiktų reikiamas dalyvavimo varžybose materialines sąlygas;
18. ragina nacionalinius ir Europos sporto varžybų organizatorius užtikrinti, kad jų taikomos sporto asociacijų licencijavimo procedūros atitiktų pagrindinius finansinio skaidrumo principus, būtų nediskriminuojančios ir atitiktų pagrindines vidaus rinkos nuostatas ir principus; mano, kad šioje srityje Europos sporto organizacijos turi užtikrinti, kad skaidrumo ir licencijavimo reikalavimai būtų vykdomi, o už nevykdymą būtų baudžiama;
19. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą surengti konferenciją su UEFA, Europos profesionalaus futbolo lyga (EPFL), Tarptautine futbolo profesionalų sąjungų federacija (Fifpro), nacionalinėmis asociacijomis ir nacionalinėmis įstaigomis, atsakingomis už profesionalaus futbolo renginių organizavimą. Joje bus aptariama licencijavimo tvarka ir geroji šios konkrečios srities patirtis; taip pat ragina Komisiją pakviesti į šią konferenciją kitas suinteresuotas atstovaujančias asociacijas,

Dopingas

20. prašo valstybių narių susitarti dėl bendros teisės aktų leidybos koncepcijos dopingo srityje, siekiant užtikrinti, kad visose valstybėse narėse teisinė padėtis būtų panaši ir apibrėžti bendras pozicijas WADA, Unesco ir Europos Tarybos atžvilgiu; ragina Unesco konvencijos prieš dopingą sporte dar nepasirašiusias valstybes nares tai padaryti;
21. ragina Europos Sąjungą, Pasaulio antidopingo agentūros (angl. WADA) narę, kovojant su dopingu pirmiausia įtvirtinti esamas sistemas ir tik tada kurti teisėsaugos tarnybų ir Pasaulio antidopingo agentūroje, Europole ir Interpole akredituotų laboratorijų partnerystes, kad būtų galima laiku ir saugiai keistis informacija apie naujus dopingo preparatus ir su dopingu susijusią veiklą;
22. ragina Europos Sąjungą įgyvendinti Pjero de Kuberteno veiksmų plano 4–5 veiksmus siekiant sukurti valstybių narių teisėsaugos tarnybų ir WADA bei Interpole akredituotų laboratorijų partnerystes, kad būtų galima laiku ir saugiai keistis informacija apie naujus dopingo preparatus ir su dopingu susijusią veiklą, taip pat aktyviai padėti sukurti valstybių narių nacionalinių antidopingo organizacijų tinklą ir jį remti;
23. skatina valstybes nares prekybą nelegaliomis dopingo medžiagomis traktuoti kaip prekybą nelegaliais vaistais ir šią poziciją įtvirtinti nacionaliniuose įstatymuose; ragina Komisiją apgalvoti kaip nuodugniau priimti šią Baltojoje knygoje pateiktą rekomendaciją;
24. ragina vykdyti politiką, kurios tikslas būtų apsaugoti nuo ir kovoti su dopingo vartojimu, vengiant intensyvių varžybų tvarkaraščių, kuo sportininkams sukuriamas spaudimas; pabrėžia būtinybę kovoti su pažeidimais kontrolės, tyrimų, bandymų, ilgalaikės priežiūros, kurią vykdytų nepriklausomi gydytojai, švietimo ir kartu prevencijos bei mokymo priemonėmis; ragina profesionalius klubus ir sporto organizacijas įsipareigoti kovoti su dopingu ir vidiniais bei išoriniais nepriklausomais patikrinimais prižiūrėti, kaip šio įsipareigojimo laikomasi;
25. prašo sukurti kovos su dopingu veiksmų planą, kurio grafikas baigtųsi dar neprasidėjus kitoms ES vykšančioms olimpinėms žaidynėms, numatytoms 2012 m. Londone;
26. prašo pagal bendrąją mokslinių tyrimų programą ir visuomenės sveikatos programą suteikti lėšų dopingo tyrimams;
27. ragina valstybes nares užtikrinti, kad jauni sportininkai būtų išsamiau informuojami ir šviečiami apie rezultatus gerinančius preparatus, jų turinčius vaistus ir jų poveikį sveikatai;

Švietimas, jaunimas ir sveikata

28. pabrėžia sporto vaidmenį švietime, mokant jaunimą tolerancijos ir tarpusavio pagarbos, sąžiningumo ir pagarbos sąžiningo žaidimo taisyklėms, taip pat sveikatos apsaugos – prevencijos srityje, ypač siekiant kovoti su nutukimu;
29. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą skatinti sportą ir fizinę veiklą kaip svarbiausius švietimo standartų veiksnius, kad mokyklos taptų patrauklesnės ir gerėtų akademiniai standartai; pritaria Komisijos rekomendacijoms valstybėms narėms, kad jos parengtų nacionalines strategijas, pagal kurias, atsižvelgiant į mokymo programas, būtų siekiama nuo mažiausio amžiaus didinti ir gerinti vaikų ir mokinių fizinį aktyvumą; pabrėžia, kad svarbu skirti lėšų fiziniam aktyvumui mokyklose skatinti, kadangi tai labai svarbu psichologinei ir fizinei jaunesnio amžiaus vaikų raidai, be to, fizinis aktyvumas yra pagrindinė jaunesnio ir

vyresnio amžiaus asmenų sveikatos priežiūros priemonė;

30. ragina valstybes nares skatinti taikyti papildomas sporto ir fizinės veiklos rėmimo priemones kaip svarbų veiksnį keliant nacionalinius švietimo standartus ir pasinaudoti Bendrijos programų teikiamomis judumo galimybėmis kiekvienu švietimo, profesinio mokymo ir visą gyvenimą trunkančio mokymosi lygmeniu;
31. rekomenduoja valstybėms narėms pripažinti, kad būtina pradėti rengti jaunus sportininkus ir sportininkes „antrai karjerai“ (sporto ir akademinėi) siekiant, kad profesionalūs sportininkai galėtų integruotis į darbo rinką pasibaigus jų karjerai, skiriant ypatingą dėmesį jauniausiems sportininkams, ir šį mokymą griežtai prižiūrėti ir nuolat tikrinti, kad būtų užtikrinta jo kokybė, taip pat steigti kokybiškus vietos mokymo centrus, puoselėjančius jų dvasinius, švietimo ir profesinius interesus;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares sustiprinti jaunų sportuojančių asmenų prevencinius ir sveikatos patikrinimus bei užtikrinti, kad bus patenkintos visos teisės, saugomos Jungtinių Tautų Vaiko teisių konvencijoje;
33. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą dėl Europos premijos suteikimo mokykloms, aktyviai remiančioms ir skatinančioms fizinę veiklą kaip mokymo plano dalį;
34. sutinka su Komisija, kad siekiant tvaraus sporto vystymosi būtina investuoti į jaunus talentingus sportininkus, ir mano, kad didelis sporto raidos iššūkis – žaidėjų mokymo vietos mastu užtikrinimas; mano, kad UEFA namuose užaugintų žaidėjų taisyklė gali būti pavyzdys kitoms federacijoms, lygoms ir klubams;
35. šiuo atžvilgiu pažymi Lisabonos sutartyje nustatytą Europos Sąjungos funkciją ypač saugoti jauniausių sportininkų bei sportininkų fizinį ir moralinį nepažeidžiamumą;
36. ragina Komisiją pripažinti, kad priemonės, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos skatinti mokymo programose dalyvavusius žaidėjus, pvz., minimalaus profesionalių vietos lygmeniu mokomų žaidėjų, nepaisant jų pilietybės, skaičiaus taikymas, yra teisėtos;
37. prašo Komisijos skatinti sporto organizacijų priemones, kuriomis būtų siekiama apsaugoti jaunus sportininkus ir sportininkes atsižvelgiant į sporto ypatumus, ir atvirai pareikšti, jog pritaria tam, kad būtų kuo griežčiau taikoma FIFA reglamento nuostata, pagal kurią draudžiama jaunesnius kaip 16 metų žaidėjus perkelti ES teritorijoje ir kurioje įtvirtintas principas, pagal kurį pirmąją profesionalią sutartį žaidėjas turi pasirašyti su klubu, kuris jį treniravo;
38. ragina Komisiją ir valstybes nares kovoti su merginų ir vaikų išnaudojimu sporte bei prekyba žmonėmis, griežtai vykdant galiojančius įstatymus ir taisykles; teigia, kad pageidautina užtikrinti didesnę teisinę saugumą, ypač taikant „namuose išaugintų žaidėjų“ taisyklę;
39. apgailestauja, kad valstybių narių vyriausybės pardavinėja mokyklų aikštynus statyboms; mano, kad reikia skatinti valstybes nares užtikrinti, kad vaikai turėtų pakankamą infrastruktūrą dalyvauti mokyklinėje sporto ir fizinio lavinimo veikloje; ragina valstybes nares sudaryti galimybę iki 14 m. amžiaus jaunimui nemokamai dalyvauti visose nacionalinėse ir tarptautinėse varžybose;

40. atsižvelgdamas į tai, kad aplinkos ir sveikatos apsaugos klausimams spręsti reikia patvirtinti horizontaliąją koncepciją, rekomenduoja Komisijai Europos sporto renginių metu skatinti aplinkos ir sveikatos apsaugą; džiaugiasi Komisijos priimtu sprendimu politiniu dialogu su valstybėmis narėmis ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis skatinti aplinką tausojančią viešųjų pirkimų politiką;
41. pripažįsta sporto svarbą sveikatos apsaugos srityje ir todėl rekomenduoja, kad transliavimo teisių turėtojai turėdami mintyje šį tikslą, skatintų visuomenę sportuoti;
42. pabrėžia ryšio tarp sporto ir sveikatos priežiūros svarbą ir tai, kad vis įprastesnis tampa sporto organizacijų ar asociacijų ir sveikatos fondų bei gydytojų bendradarbiavimas; tai lemia didžiulę sveikatos priežiūros paslaugų pridėtinę vertę ir leidžia sutaupyti lėšų; mano, jog itin svarbu lavinti jaunimą, kad jis Europos masto renginiuose, pvz., E elementų neturinio maisto dienoje, sužinotų apie sveiko maisto svarbą ir maisto bei fizinės veiklos ryšį;
43. pabrėžia fizinės mankštos ir sporto svarbą mažinant nutukimą ir atsisakant nesveikų kasdienių įpročių, kadangi fizinė mankšta ir sportas labai padeda, pirma, gerinti piliečių sveikatą ir, antra, mažinti sveikatos draudimo fondų išlaidas; tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, kad, apskritai, ilgesnis darbo laikas ir dabartinės darbo sąlygos neskatina darbuotojų nuolat mankštintis ir kryptingiau užsiimti sportu; ragina Komisiją kartu su sporto federacijomis iki 2008 m. pabaigos sukurti ir paskelbti Europos fizinės veiklos gaires ir rekomendacijas;
44. ragina, kad Komisija ir valstybės narės sukurtų Europos mokyklų čempionatų ir Europos universitetų čempionatų organizavimo sistemą, kad jaunimas būtų rengiamas rezultatams ir būtų skatinamas kultūrų dialogas;

Socialinė integracija ir kova su diskriminacija

45. pabrėžia, kad sportas – viena veiksmingiausių socialinės integracijos priemonių ir todėl Europos Sąjunga turėtų jį labiau skatinti ir remti, pvz., specialiomis Europos, nacionalinių ir vietos sporto ir laisvalaikio renginių organizatoriams skirtomis programomis; mano, kad šias galimybes reikėtų išplėsti ir jas taikyti integraciją skatinančių ir neįgaliuosius įtraukiančių sporto renginių organizatoriams; mano, kad kalbant apie 2008 m. – Europos kultūrų dialogo metus, ypatingą dėmesį reikia skirti sporto, kaip svarbiausio bendro sugyvenimo, dialogo ir bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis pagrindo, vaidmeniui;
46. pažymi, kad svarbu skatinti žmones sportuoti užtikrinant visų galimybę sportuoti ir lygias galimybes, taip pat investuojant į mokytojų ir sporto specialistų rengimą ir į naujus viešosios sporto infrastruktūros objektus;
47. ragina Komisiją ir valstybes nares sportą vertinti ne tik kaip įprastos sveikatos žmonių prerogatyvą, bet ir kaip svarbią neįgaliųjų reabilitacijos ir socialinės įtraukties priemonę; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją ir valstybes nares remti praktines priemones ir iniciatyvas, kuriomis siekiama neįgaliuosius dalyvius labiau integruoti į tradicines sporto šakas;
48. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą raginti sporto organizacijas ir valstybes nares sporto ir mokyklų infrastruktūrą pritaikyti neįgaliųjų poreikiams ir reikalauja, kad fizinio lavinimo mokytojams būtų lengviau įgyti kineziterapijos ir fizinės terapijos kvalifikaciją, kad jie galėtų dirbti su iš dalies neįgaliais moksleiviais, atsižvelgdami į tai, kokios būklės pastarieji

yra;

49. teigiamai vertina Komisijos ir valstybių narių sprendimą remti tolesnes neįgaliesiems skirtas priemones; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad visomis socialinėmis teisėmis, kuriomis gali naudotis sportininkai, galėtų naudotis ir neįgalūs jų kolegos;
50. džiaugiasi dėl išsamios Komisijos baltosios knygos dėl sporto tačiau apgailestauja, kad į lyčių aspektą atsižvelgiama nepakankamai, ypač kai tai susiję su vienodu užmokesčiu sportininkams ir tuo, kad sportininkės moterys uždirba mažiau nei tą patį darbą dirbantys vyrai;
51. džiaugiasi, kad Komisija rodo norą lyčių lygybės klausimus įtraukti į visą sportinę veiklą, ypač didelį dėmesį skiriant imigrančių moterų ir etninėms mažumoms priklausančių moterų sportui, moterų galimybėms užimti sporto srities vadovų pareigybes ir žiniasklaidoje pateikiamai informacijai apie moterų sportą;
52. prašo valstybių narių įvertinti ir moterų sportinius pasiekimus ir suteikti joms finansinį pripažinimą, taip pat priimti teisės normas, pagal kurias būtų siekiama neleisti rengti sporto varžybų, kuriose moterims skiriami mažesni prizai ar kitokie apdovanojimai negu vyrams;
53. ragina valstybes nares skatinti informacijos apie moterų sportą pateikimą žiniasklaidoje, kad taptų žinomos moterys, kurios būtų pavyzdys kitoms, ir būtų įveikti su lytimi susiję stereotipai, taip pat ragina suteikti moterims karjeros galimybes su sportu susijusiose srityse, įskaitant sprendimų priėmimo pareigas;
54. ragina valstybes nares padvigubinti pastangas pritaikant sporto infrastruktūrą, kad ji taptų prieinama neįgaliesiems, ypač vaikams ir pagyvenusiems asmenims bei moterims, siekiant didinti aktyvaus gyvenimo trukmę ir atsižvelgiant į sporto svarbą padėti išsaugoti fizinę ir protinę sveikatą; ragina valstybes nares stebėti ir tikrinti, kaip naudojamos sportui skirtos valstybės lėšos ir ar šios lėšos naudojamos tinkamai atsižvelgiant į abiejų lyčių sportininkų poreikius;
55. pabrėžia ypač svarbų sporto vaidmenį blogesnes sąlygas turinčių asmenų, ypač migrantų, socialinei integracijai; šioje srityje ragina valstybes nares įtraukti sporto veiklą ir programas į Europos socialinio fondo finansuojamas iniciatyvas siekiant socialiai integruoti blogesnes sąlygas turinčius asmenis ir padidinti jų dalyvavimą;
56. teigiamai vertina Komisijos poziciją – pripažinti sporto vaidmenį naudinga migrantų integravimo priemone ir apskritai socialinės įtraukties priemone; siūlo galimybę sportuoti ir naudotis socialine sporto infrastruktūra laikyti socialinės integracijos rodikliu ir vienu iš veiksnių, kuriuo remiantis būtų analizuojamas socialinės atskirties reiškinys;
57. pabrėžia regionų ir vietos institucijų svarbą organizuojant profesionalaus ir mėgėjų sporto renginius, plėtojant infrastruktūrą ir skatinant sportą bei sveiką Europos Sąjungos piliečių, ypač mokyklinio amžiaus jaunuolių, gyvenimą;
58. ragina sporto organizacijas ir valstybes nares imtis griežčiausių kovos su rasizmu ir diskriminacija sporte priemonių; mano, kad sporto arena yra profesionalių sportininkų darbo vieta, ir ragina Europos Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad darbo vietoje nebūtų diskriminacijos;

59. ragina Komisiją ir visas valstybes nares perkelti į nacionalinę teisę ir veiksmingai įgyvendinti 2000 m. birželio 29 d. Tarybos direktyvą 2000/43/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio principą asmenims nepriklausomai nuo jų rasės arba etninės priklausomybės¹, ir 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus²;
60. ragina profesionalius sporto organizatorius ir sporto klubus inicijuoti kampanijas, skirtas visų formų diskriminacijai, rasizmui ir ksenofobijai prieš sporto renginius ir jų metu, per sporto varžybas ir po jų, stadionuose ir už jų ribų įveikti;

Sportas ir trečiosios šalys

61. primygtinai teigia, kad vystymasis per sportą niekada neturėtų lemti „raumenų nutekėjimo“ ir ragina Europos Sąjungą spręsti šią problemą vykdant dialogą ir bendradarbiaujant su šalimis partnerėmis;
62. ragina Komisiją ir valstybes nares išplėsti dialogo ir bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis sritį ir į ją įtraukti tokius su sportu susijusius klausimus kaip tarptautiniai žaidėjų mainai, nepilnamečių žaidėjų išnaudojimas, dopingas, pinigų plovimas sporto srityje ir saugumas didelių tarptautinių sporto renginių metu;
63. ragina valstybes nares atsižvelgiant į pastarojo meto teiginius dėl ciklinės migracijos, partnerystės susitarimus su trečiosiomis šalimis dėl judumo ir 2005 m. numatytą legalią migracijos politiką suteikti daugiau galimybių priimti sportininkus ir sportininkes iš trečiųjų šalių;
64. ragina Komisiją ir valstybes nares, nagrinėjant sporto aspektą vystymosi politikos požiūriu, suderinti savo veiksmus su esamomis Jungtinių Tautų, valstybių narių, vietos valdžios institucijų ir privačių įstaigų programomis;

Tvarkos palaikymas sporto renginių metu

65. ragina valstybes nares, siekiant vykdyti smurto, rasizmo ir ksenofobijos prevenciją ir su jais kovoti per sporto renginius, skatinti policijos tarnybų, sirgalių grupių, vietos kovos su smurtu grupių bei ekspertų ir už sportą atsakingų valdžios institucijų keitimąsi gerąja patirtimi ir prieinama informacija siekiant išvengti be spręsti prievartos, rasizmo ir ksenofobijos atvejus; prašo valstybes nares, siekiant vykdyti smurto, rasizmo ir ksenofobijos prevenciją ir su jais kovoti per sporto renginius, skatinti policijos tarnybų ir už sportą atsakingų valdžios institucijų keitimąsi gerąja patirtimi ir prieinama informacija apie pavojų keliančius sirgalius, remtis valstybių narių ir Europos lygmeniu šioje srityje sukauptą varžybų organizatorių ir klubų patirtimi siekiant užtikrinti, kad valstybės institucijos ir varžybų organizatoriai pasiektų užtikrintų minimalius įgyvendinimo procedūrų standartus, ir pritaikyti saugumo planus; pabrėžia poreikį ne tik tvirtinti prevencines, atgrasančias ir represines priemones, bet ir sudaryti sąlygas taikyti universalesnį rizikos per sporto renginius vertinimo metodą, kad visos interesų grupės būtų skatinamos vadovautis specialia strategija, pagal kurią būtų remiami nerepresiniai problemų sprendimo aspektai, ypač daug dėmesio skiriant švietimui ir lavinimui, taip pat pažangiausios patirties mainams;

¹ OL L 180, 2000 7 19, p. 22.

² OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

66. ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti žvalgybos duomenimis pagrįstą tarpvalstybinio policijos pajėgų bendradarbiavimo sporto srityje politiką, įskaitant informacijos ir žvalgybos duomenų mainus tarp saugos tarnybų, ir užtikrinti, kad būtų paisoma pagrindinių laisvių ir teisių ir duomenų apsaugos taisyklių;
67. ypač atkreipia dėmesį į vertingą patirtį, kuri įgyta pradėjus steigti nacionalinius informacijos apie futbolą centrus (angl. NFIP), atsakingus už tarpvalstybinių policijos informacijos mainų koordinavimą ir skatinimą, įskaitant rizikos vertinimą ir duomenis apie ypač pavojingų sporto šakų sirgalius, ir taip pat atkreipia dėmesį į tarptautinio policijos bendradarbiavimo vadovą, kurio vaidmuo įgyvendinant šią žvalgybos duomenimis grindžiamą politiką gali būti svarbiausias; ragina Komisiją ir valstybes nares gerinti tarpusavio bendradarbiavimą, toliau plėtoti šį metodą ir prireikus jį atnaujinti;
68. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą užkirsti kelią smurtui sporto renginiuose ir rekomenduoja kurti priemones kovoti su smurtu ir mokykliniame sporte;
69. palankiai vertina nacionaliniu ir Europos lygmenimis parengtas klubų licencijų sistemas ir yra įsitikinęs, kad į šias sistemas turėtų būti įtrauktos rasizmo, ksenofobijos ir smurto prevencijos bei nepilnamečių apsaugos ir pagrindinių teisių laikymosi nuostatos;

Ekonominiai aspektai

70. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares priimti naujus ir (arba) stiprinti esamus teisės aktus ir ypatingą dėmesį teikti intelektinės nuosavybės teisėms komerciniuose pranešimuose, naudojant prekių ženklus, pavadinimus, žiniasklaidos teises ir kitus organizatorių rengiamų sporto įvykių produktus, siekiant apsaugoti profesionalaus sporto ekonomiką, tuo pat metu laikantis „trumpų pranešimų“ teisės, kas minima Direktyvoje 2007/65/EB¹ (Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų direktyva) ir išlaikyti darnų sporto vystymąsi be išorės pagalbos, nebloginant teisėtų sporto organizacijų interesų ir visuomenės poreikių gauti ir kurti objektyvią, turiningą ir aktualią rašytinę, vaizdinę ir garso informaciją pusiausvyros; pabrėžia, kad svarbu, jog informacijos gavėjams ES būtų užtikrinama galimybė stebėti pasaulinius sporto renginius; valstybės narės ir Europos Komisija turėtų prioritetine tvarka spręsti apgaulingo pateikimo į rinką, internetu vykdomo piratavimo ir neteisėtų sporto lažybų keliamas problemas;
71. pripažįsta visos žiniasklaidos teisę gauti ir pranešti informaciją apie organizuojamus sporto renginius, kurie visuomenę labai domina, kad būtų užtikrinta visuomenės teisė gauti šias naujienas ir informaciją žinių programose; pripažįsta valstybių narių teisę turėti galimybę imtis priemonių teisei į informaciją apsaugoti ir užtikrinti, kad plačioji visuomenė galėtų per televiziją matyti didelę reikšmę visuomenei turinčių nacionalinių ir nenacionalinių sporto renginių, pvz., olimpinių žaidynių, Pasaulio futbolo taurės ir Europos futbolo čempionatų, transliacijas;
72. dar kartą reiškia paramą valstybėms narėms, rengiančioms didelę reikšmę visuomenei turinčių renginių sąrašą – šie renginiai, remiantis Garso ir vaizdo žiniasklaidos paslaugų direktyvos 3a straipsniu, turėtų būti transliuojami per nemokamą televiziją; smerkia FIFA teismui pateiktus ieškinius šioje srityje;

¹ 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 332, 2007 12 18, p. 27).

73. rekomenduoja valstybėms narėms, sporto federacijoms ir lygoms pradėti taikyti bendrą žiniasklaidos teisių pardavimo praktiką (ten, kur ji dar netaikoma); mano, kad siekiant solidarumo labai svarbu sąžiningai perskirstyti pajamas klubams, įskaitant mažiausius klubus, tarp lygų ir atskirų lygų viduje bei profesionaliajam ir mėgėjų sportui, kad neįsivyratų padėtis, kai žiniasklaidos teisių teikiama nauda atitenka tik dideliems klubams;
74. pripažįsta, kad sporto teisės būtina saugoti tai pat kaip kitas žiniasklaidos teises; teigiamai vertina tai, kad Komisija pripažįsta bendrą pardavimą kaip priemonę didesniai solidarumui sporte pasiekti ir kad ji primygtinai reikalauja sukurti ir išlaikyti solidarumo mechanizmus; ragina tas lygas, kurios dar neketina taikyti tokių priemonių, pradėti jas taikyti bei ragina Komisiją pripažinti, kad bendras žiniasklaidos teisių pardavimas iš esmės atitinka ES konkurencijos taisykles, arba nustatyti grupinę išimtį dėl bendro žiniasklaidos teisių pardavimo sporto srityje ir taip užtikrinti teisinį apibrėžtumą ir sporto renginių organizatoriams, ir žiniasklaidos investuotojams;
75. teigia, kad sportas turi užtikrinti varžovų tarpusavio priklausomybę ir netikrumą dėl varžybų rezultatų – tokiu atveju sporto organizacijoms būtų tikslinga įgyvendinti tam tikrą sistemą rinkose, kuriose organizuojami ir parduodami sporto renginiai; vis dėlto šie ypatingi bruožai dar negarantuoja, kad kokiai nors iš sporto atsiradusiai ekonominei veiklai automatiškai bus daroma išimtis iš ES konkurencijos taisyklių;
76. prašo Komisiją ir valstybes nares toliau stiprinti intelektinės nuosavybės teises sporto sektoriuje; reikalauja imtis konkrečių veiksmų, kuriais būtų apsaugotos sporto renginių organizatorių intelektinės nuosavybės teisės į rezultatus ir į visą jų organizuojamą sporto renginį, nepažeidžiant spaudos laisvės;
77. ragina Komisiją interneto turinio ir kovos su piratavimu strategijoje atkreipti pakankamai dėmesio į sporto piratavimą; ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti sporto sektoriaus teises Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) sistemoje ir dialogą su trečiosiomis šalimis;
78. pažymi, kad dažnai bilietų pasiūla į didžiuosius sporto renginius neatitinka jų paklausos, o tai yra nenaudinga vartotojams; pabrėžia, kad organizuojant bilietų platinimą būtina iki galo atsižvelgti į vartotojų interesus ir visais lygmenimis užtikrinti sąžiningą bilietų pardavimą, kurio metu nebūtų diskriminacijos;
79. Glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, Komisija sieks parengti Europos statistinį metodą, skirtą ekonominiam sporto poveikiui įvertinti. Remiantis šiuo metodu bus rengiamos nacionalinės statistinės sporto ataskaitos, o ilginiui jomis remiantis galėtų būti parengta Europos sporto ataskaita.
80. ragina Komisiją į savo artimiausius planus įtraukti tyrimą tiesioginiam (BVP, augimas ir užimtumas) ir netiesioginiam (per švietimą, regioninę plėtrą ir ES patrauklumo didinimą) sporto indėliui į Lisabonos darbotvarkę įvertinti;
81. rekomenduoja valstybėms narėms veiksmingiau išnaudoti sporto teikiamas galimybes kurti darbo vietas, skatinti ekonomikos augimą, ypač atgaivinti mažiau išsivysčiusius regionus; valstybėms narėms ir Europos Sąjungai rekomenduoja remti sportą pagal esamas ES finansavimo programas; pripažįsta žiniasklaidos ir kitų intelektinės nuosavybės teisių teikiamų pajamų vaidmenį didinant išlaidas regionų atgaivinimui ir bendruomenių projektams;

82. ragina valstybes nares, padedant Komisijai ir siekiant skatinti tvarų ekonomikos vystymąsi, konkurencingumą ir užimtumą, rengti didelių sporto renginių organizavimo geriausios patirties mainus tarp valstybių narių ir sporto federacijų;
83. siūlo sukurti veiksmingą sistemą tarptautiniam ir regionų bendradarbiavimui skatinti, siekiant geriau išnaudoti su sporto renginiais susijusias investicijas į infrastruktūrą; taip pat siūlo skatinti sportą pasitelkiant Europos teritorinio bendradarbiavimo grupes, kaip numatyta 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG)¹;
84. pritaria minčiai stiprinti profesionalų ir mėgėjų sporto sektorių tarpusavio ryšius siekiant skatinti mažus klubus ir sportą mokyklose, taip pat plėtoti reikiamą vietinę infrastruktūrą; palankiai vertina tai, kad Komisija pripažįsta, jog mėgėjų sporto, sporto ne pelno ir sporto savanorių sektoriuose susiduriama su ypatingais sunkumais, ir ragina į tai atsižvelgti aptariant visus planuojamos sporto politikos ekonominius aspektus;
85. atkreipia dėmesį į neprofesionalų sportą, kuris dažnai pamiršamas; pabrėžia, kad neprofesionalų sportui, įskaitant nepelno klubus ir sportininkus, trenerius ar specialistus ir neprofesionalių bei savanorių teisėjus, reikia teikti didesnę finansinę paramą, sudaryti geresnes veiklos sąlygas, taip pat teikti kitų paskatų ir lengvatų;
86. be to, pabrėžia, kad būtina užtikrinti, jog valstybė padengtų su neprofesionalaus sporto varžybų, kurias rengia nepelno organizacijos, saugumu susijusias išlaidas;
87. ragina Komisiją, siekiant užtikrinti nuolatinius neprofesionalaus sporto finansavimo šaltinius, padėti išsaugoti dabartinę neprofesionalaus sporto valstybinio finansavimo iš valstybės vykdomų loterijų ir visuotinės svarbos interesais veikiančių licencijuojamų lošimo įstaigų gaunamų pajamų sistemą;
88. su susidomėjimu laukia, kokie bus nepriklausomo tyrimo apie valstybinį ir privatų mėgėjų sporto, visiems skirtą sporto finansavimą valstybėse narėse ir šiame sektoriuje vykstančių pokyčių poveikį rezultatai;
89. reiškia susirūpinimą dėl galimo azartinių žaidimų ir loterijų liberalizavimo; mano, kad iš tokių loterijų gaunamą pelną būtų galima naudoti visuomeniniais tikslais, įskaitant nuolatinį profesionalaus ir mėgėjų sporto finansavimą; ragina Komisiją ir valstybes nares patvirtinti reguliavimo priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad sportas bus apsaugotas nuo bet kokios netinkamos įtakos, susijusios su lošimais, kuriomis būtų užtikrinamas sporto renginių vientisumas ir varžybų organizatorių intelektualinės nuosavybės teisių laikymasis; ragina Komisiją ištirti, kokie būtų galimi visiško lošimų ir loterijų rinkos reguliavimo panaikinimo socialiniai padariniai visuomenei ir sportui, ir kokiomis kontrolės priemonėmis būtų galima apsaugoti vartotojus;
90. prašo Komisiją pateikti pasiūlymą, kuriuo Europos Sąjungoje būtų užtikrinamas sąžiningas sporto lažybų sektorius, užkertamas kelias piktnaudžiavimui, korupcijai ir laikomasi sporto renginių organizatorių teisių bei prašo Komisiją ir valstybes nares drauge su sporto ir lažybų operatoriais aptarti galimybę kurti veiksmingą, nešališką ir tvarią sistemą, kuri užtikrintų, kad Europos Sąjungoje visais sporto įvykių atvejais būtų užkirstas kelias nelegalioms lažyboms ir būtų išlaikytas visuomenės pasitikėjimas sporto sąžiningumu;

¹ OL L 210, 2006 7 31, p. 19.

91. pabrėžia, kad taikant diskriminuojamojo pobūdžio mokesčių taikymo tvarką, kuri labai palanki sportininkams, gali būti iškreipiama konkurencija valstybėse narėse;
92. kaip ir Komisija, pabrėžia, kad, atsižvelgiant į visuomeninio sporto vaidmens svarbą ir didelę reikšmę vietos bendruomenėms, reikia išlaikyti esamas galimybes sportui taikyti mažesnį PVM;
93. ragina sporto organizacijas dalį pajamų, kurios gaunamos už transliacijos teisių pardavimą žiniasklaidai ir sudarant su konkrečia sporto šaka susijusius sandorius, tiesiogiai skirti su ta sporto šaka susijusiems savanoriškos veiklos ir ne pelno sektoriams remti ir finansuoti;
94. mano, kad svarbu pripažinti ne pelno siekiančių sporto organizacijų specifiką ir kad Bendrijos teisėje svarbu atsižvelgti į skirtumą tarp savanorių organizacijų, ne pelno siekiančių organizacijų ir pelno siekiančių įmonių; ragina valstybes nares kartu su Komisija nustatyti svarbiausius pelno nesiekiančių sporto asociacijų uždavinius ir apibrėžti pagrindinius jų teikiamų paslaugų ypatumus;

Problemos, susijusios su sportininkų užimtumu

95. mano, kad profesionaliems sportininkams nedera turėti mažiau teisių nei kitiems pagal darbo sutartis dirbantiems darbuotojams, ir todėl mano, kad yra svarbu, jog profesionalūs sportininkai turėtų teisių, taikytinų taip pat plačiai ir skaidriai, kaip ir kitų darbuotojų teisės, įskaitant teisę sudaryti kolektyvinę sutartį ar atsisakyti ją sudaryti ir dalyvauti profesinėje sąjungoje ***ir teisę kreiptis į bendrosios kompetencijos teismus***;
96. patvirtina, kad ES nediskriminavimo teisės aktai iš esmės taikomi Europos sportui, ir ragina Europos Komisiją užtikrinti, kad bet kokios dėl sporto specifiškumo taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos būtų teisėtos ir jų taikymo sritis būtų ribota; mano, kad tam tikrais atvejais, atsižvelgiant į specifines sporto ypatybes ir siekiant skatinti sportą valstybėse narėse, gali būti tikslinga, naudinga ir reikalinga saikingai ir proporcingai riboti laisvą asmenų judėjimą;
97. prašo valstybes nares pritaikyti savo įstatymus, užtikrinant Bendrijos teisės normų laikymąsi visose Europos lygmeniu taikomose žaidėjų perleidimą reglamentuojančiose taisyklėse, deramai atsižvelgiant į sporto specifiškumą ir kitus svarbiausius principus, pvz., sutarčių pastovumo ir varžybų stabilumo išsaugojimą;
98. ragina valstybes nares ir sporto asociacijas neįvesti naujų taisyklių, (pvz. 6+5), kurią pasiūlė FIFA ir palyginus su kuria, UEFA „namuose užaugintų žaidėjų“ sistema yra labiau proporcinga ir nediskriminuojanti, kuriomis būtų sukuriama diskriminacija tautybės pagrindu; ragina vykdyti politinį dialogą su valstybėmis narėmis kaip priemonę kovoti su diskriminacija sporte rekomendacijomis, struktūriniu sporto dalyvių dialogu ir reikiamais atvejais taikant pažeidimų nagrinėjimo procedūras;
99. ragina valstybes nares, Komisiją ir susijusias reguliavimo institucijas ištirti įtarimus dėl korupcijos ir išnaudojimo įdarbinant sportininkus, visų pirma nepilnamečius sportininkus iš trečiųjų šalių, ir jiems dirbant;
100. smerkia neteisėtą kai kurių profesionalių sportininkų agentų veiklą, susijusią su korupcija, pinigų plovimu ir nepilnamečių žaidėjų bei sportininkų ir sportininkių išnaudojimu; reiškia savo nuomonę, kad tokie atvejai neigiamai veikia sporto įvaizdį; mano, kad atsižvelgiant į

dabartines su žaidėjų agentais susijusias ekonomines realijas visų lygmenų sporto valdymo organai, konsultuodamiesi su Komisija, turėtų tobulinti žaidėjų agentų veiklą reglamentuojančias taisykles; ragina Komisiją paremti sporto valdymo organų pastangas kontroliuoti žaidėjų agentų veiklą, jei reikia pateikiant pasiūlymą dėl direktyvos dėl žaidėjų agentų; remia sporto interesus ginančias viešojo bei privataus sektoriaus partnerystes ir kovos su korupcija valdžios institucijas, kurios padės parengti veiksmingas korupcijos prevencijos ir kovos su korupcija strategijas;

101. pažymi, kad žaidėjų agentų profesinės kvalifikacijos pripažinimas yra numatytas 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo¹, pagal kurią šią profesiją reglamentuoja nacionaliniai įstatymai;
102. primygtinai teigia, kad samdant jaunos talentus iš užsienio reikia visada laikytis imigracijos teisės aktų, ir ragina Komisiją spręsti prekybos vaikais problemą remiantis 2002 m. liepos 19 d. Tarybos pagrindų sprendimu 2002/629/TVR dėl kovos su prekyba žmonėmis² ir (arba) įgyvendinant 1994 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvą 94/33/EB dėl dirbančio jaunimo apsaugos³;
103. ragina Komisiją ir sporto asociacijas bendradarbiauti siekiant apsaugoti jaunų žmonių dvasinę ir fizinę sveikatą skleisti informaciją apie taikomus teisės aktus, sportininkų sveikatos draudimą, nustatyti minimalius reikalavimus ir keistis gerąja patirtimi;
104. ragina sporto valdymo įstaigas ir klubus kovoti su prekyba žmonėmis:
 - įsipareigoti laikytis Europos solidarumo sporte chartijos, kurioje jos dalyviai įpareigojami laikytis geros praktikos jaunų žaidėjų iš užsienio atskleidimo, samdos ir priėmimo aspektais;
 - įkurti Solidarumo fondą, kuris finansuotų prevencijos programas šalyse, kurioms prekyba žmonėmis daro didžiausią poveikį;
 - persvarstyti FIFA žaidėjų statuso ir perkėlimo reglamento 19 straipsnį dėl nepilnamečių apsaugos;
105. teigiamai vertina tai, kad skatinamos visos pastangos sporto sektoriuje sukurti Europos socialinio dialogo komitetus; remia šioje srityje darbdavių ir darbuotojų dedamas pastangas ir ragina Komisiją šiuo klausimu toliau vykdyti atvirą dialogą su visomis sporto organizacijomis;
106. pabrėžia Europos Komisijos skatinamo socialinio dialogo naudą, nes tai – vertingas būdas socialinėms konsultacijoms ir stabiliems darbdavių ir darbuotojų atstovų santykiams, taip pat teisiniam apibrėžtumui ir sutartiniam pastovumui sporte užtikrinti; šiuo atžvilgiu teigiamai vertina tai, kad EPFL ir Fifpro, pripažindamos viena kitą socialinėmis partnerėmis, kartu paprašė Europos Komisiją oficialiai sukurti ES profesionalaus futbolo sektoriaus socialinio dialogo komitetą, kuriame lygiomis teisėmis dalyvaujant UEFA ir klubai;

¹ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

² OL L 203, 2002 8 1, p. 1.

³ OL L 216, 1994 8 20, p. 12.

107. mano, kad žaidėjų agentai turėtų atlikti tam tikrą vaidmenį vykdant aktyvesnę socialinį dialogą sporte, kuris kartu su geresniu reglamentavimu ir europine agentų licencijavimo sistema užkirstų kelią netinkamiems agentų veiksams;

ES sporto finansavimas

108. prašo į 2009 m. biudžetą įtraukti specialią parengiamiesiems sporto veiksams skirtą eilutę; kadangi Lisabonos sutarties 149 straipsnyje sporto srityje numatyta taikyti paskatas ir kadangi speciali ES sporto finansavimo programa tikriausiai pradės veikti tik 2011 m. (darant prielaidą, kad Lisabonos sutartį ratifikuos 27 valstybės narės), Parlamentas pripažįsta, kad reikia parengti programą, kuria vadovaujantis nuo 2009 m. būtų atliekami parengiamieji veiksmai;
109. prašo pradėti įgyvendinti įvairius Pjero de Kuberteno veiksų plane nurodytus veiksmus;
110. teigiamai vertina Lisabonos sutarties nuostatomis grindžiamos ES sporto politikos programos sumanymą ir laukia Komisijos pasiūlymo;
111. ragina Komisiją pradėti parengiamuosius veiksmus socialinės įtraukties ir sporto srityje, daugiausia dėmesio skiriant projektams, turintiems akivaizdžią papildomą europinę vertę, ir ragina Komisiją remti projektus, pvz., Specialiąją olimpinių žaidynių suvienyto sporto iniciatyvą, kuriais įgyvendinamas šis tikslas; ragina Komisiją užtikrinti, kad dalis ateityje numatomų galimų parengiamųjų sporto veiksų būtų skiriama nepilnamečių apsaugos klausimui spręsti;
112. ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti galimybę sukurti programas, kuriomis būtų remiami ypatingų fizinių sugebėjimų turintys moksleiviai;
113. ragina Komisiją ir valstybes nares savo tvaraus vystymosi strategijose numatyti su sportu susijusių infrastruktūrų ir projektų finansavimą naudojant Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) lėšas, taip pat numatyti galimybę naudotis naujomis finansavimo priemonėmis (įskaitant JEREMIE ir JESSICA);
114. ragina Komisiją tinkamai integruoti sportą į esamas ES politikos priemones, ES finansavimo programas ir keliskart per metus pranešti apie jo integravimo pažangą;

o

o o

115. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Europos, tarptautinėms ir nacionalinėms sporto federacijoms, o taip pat nacionalinėms lygoms ir varžybų organizatoriams.